

Handwriting in the Digital Area.

Marije Holwenda

MaHKU Editorial Design
August 2013

Inhoud van essay

Introduction (p. 4)
The Importance of Handwriting (p. 5)
Graphology (p. 7)
Handwriting Analysis Methods (p. 9)
Authenticity in the Digital Area (p. 11)
Writingboard (p. 13)
Conclusion (p. 16)
Literacy (p. 18)

Appendix:

Exploratory Research (p. 22)
Design Writingboard (p. 24)

Het belang van schrijven met de hand

Door de opkomst van moderne technologie is het medium handschrift door de jaren heen veranderd. Het heeft zich ontwikkeld en nam nieuwe vormen aan. Getypte teksten op de computer zijn in deze tijd heel normaal geworden. Snelheid, standaardisatie, en reproduceerbaarheid zijn drie kenmerken die als voordelen boven handschrift worden beschouwd (Neef, Dijck, Ketelaar, 2004).

Er is ook een aantal voordelen van schrijven boven getypt schrift, die veel belangrijker zijn. Schrijven is van belang voor de ontwikkeling van de hersens en cognitie, het helpt kinderen motorische vaardigheden verfijnen, en helpt hen hun gedachten tot uitdrukking te brengen (Bounds, 2010)

Handschrift is een belangrijke ontwikkelingsvaardigheid in de vroegschoolse educatie. Er zijn maar weinig motorische vaardigheden, die het lichaam en de hersens even intiem verbinden als handschrift. De fijn-motorische vaardigheid, die voor handschrift vereist is, in combinatie met het korte en lange termijngeheugen en taalverwerving, heeft voordelen voor de ontwikkeling van het brein, waar weinig andere activiteiten mee kunnen wedijveren (Harralson, 2013).

Volgens de Werkgroep Kinderhandschrift (een groep in Nederland die handschriftonderwerpen in relatie tot kinderen onderzoekt), moet iemand een normale oog- en hersenfunctie, besef van ruimtelijke vormen en ruimtelijke oriëntatie bezitten om te kunnen schrijven. Als één of meer van deze voorwaarden ontbreken, zal dit van invloed zijn op het schrijven.

Neurologische studies over hoe het brein reageert op verschillende taken met betrekking tot tekst, lieten zien dat er duidelijk meer hersenactiviteit was wanneer kinderen letters schreven, dan wanneer zij letters typten of overtrokken (K.H. James, 2012)

Virginia Berninger, professor in de onderwijspsychologie aan de universiteit van Washington, zegt dat schrijven verschilt van typen, omdat het uitvoering vereist van opeenvolgende streken om een letter te vormen, terwijl typen neerkomt op het selecteren van een hele letter door op een toets te drukken.

Zij zegt dat beelden van het brein hebben aangetoond, dat opeenvolgende vingerbewegingen omvangrijke hersengebieden activeerden die verband houden met denken, taal en werkgeheugen, zoals het systeem van tijdelijk opslaan en beheren van informatie. Op basis van recent onderzoek van Berninger concludeerde zij, dat kinderen meer woorden sneller schreven, en meer ideeën naar voren brachten als zij met de hand schreven, vergeleken met typen op een toetsenbord (Bounds, 2010).

Onderzoekers hebben ontdekt dat, zonder goed schrijfonderwijs, kinderen moeite kunnen hebben met lezen en schrijven, met name bij taken als letters uit hun geheugen opvragen, letters op papier zetten, nauwkeurig spellen, en de kern uit een tekst halen (Berninger, 2012; Case-Smith, 2012; Peverly, 2012).

Zowel schrijven als typen op een toetsenbord zijn noodzakelijke middelen om taal en communicatie uit te drukken; beide moeten in het curriculum worden onderwezen. Het is echter vooral belangrijk, dat schrijven in de vroege fasen van de opleiding wordt geïntroduceerd, zodat de vaardigheid op jonge leeftijd een gewoonte wordt. Het lijkt een logisch proces, dat teken- en schrijfoefeningen worden geïntroduceerd vóór het typen op een toetsenbord.

Schrijven omvat een intensievere en meer geconcentreerde link tussen lichaam en hersens, die typevaardigheden op een later moment zelfs sneller en vloeiender kan vergemakkelijken (Haralson, 2013).

